

pr. Akse, da vi jo ikke have nogen Jernbane i den Egn og altsaa ikke kunne benytte den. Lad mig her indskyde, at min Henstilling egentlig væsentlig vil komme til at gælde Udvalget; det glæder mig nemlig, at den højtærede Justitsminister har aabent Øje for, at Jurisdiktionsinddelingen i Forslaget og Tingstedernes Beliggenhed vist ikke var ideel, og at det var hans Mening, at selv om en Forandring af Inddelingen skulde føre forøgede Udgifter og Ulejlighed med sig, maatte vi tage det med for paa en Gang at gøre det saa godt som muligt for Befolkningen. Altsaa, den ærede Minister har Øje for, at her er noget at gøre. Om han har tænkt paa den Egn, som jeg har talt om, ved jeg ikke, men naar han har Øje for disse Spørgsmaal, bliver han vist ogsaa opmærksom derpaa, saa meget mere som jeg ser af det Forslag, som her er fremlagt, at medens Kommissionens Flertal har ladet alt blive ved det gamle, ladet 5 og 7 være lige, har Mindretallet Klein set, at her burde gøres noget, og delt Jurisdiktionerne — det Tingsted, de skulde til, har han ikke angivet, men det kunde under alle Omstændigheder ikke blive saa langt fjernet fra os, skønt han kun har 77 Underretskredse, mens Forslaget har 103. Naar man skulde dømme om, paa hvilken Maade disse Ulemper bedst kunde afhjælpes — om det kan ske ved, at vi lægges til en anden Jurisdiktions Tingsted eller paa anden Maade — saa tror jeg bedst at kunne illustrere dette ved at sige, hvorledes Forholdet er med Hensyn til Nabotingsstederne. Jeg kommer her til at nævne nogle Afstande, og jeg vil ved disse Angivelser gaa ud fra samme Punkt som sidst, og saa gaar jeg hele Kredsen rundt. Der ligger nemlig en Kreds af Kontorer omkring os. Der er først vort eget Herredskontor, som ligger $6\frac{1}{2}$ Mil mod Sydøst i Kolding, der er 4 Mil i Syd et i Holsted og et $7\frac{1}{2}$ Mil i Sydvest i Esbjerg, et 5 Mil mod Vest i Varde, et godt 5 Mil i Nordvest i Skern, et 6—7 Mil mod Nord i Herning, og et $5\frac{1}{2}$ Mil mod Øst i Vejle. De ville se, at vi ere omgivne af en Rundkreds af Herredskontorer, og det Opland, der er omkring disse, har, paa hvilken Led man end maaler det, et Tværmaal af 10—12 Mil. Nu skønner jeg ikke rettere, og jeg tror mange med mig, end at den eneste Maade, hvorpaa Ulempen virkelig paa en for Befolkningen tilfredsstillende Maade kan afhjælpes, er den, at der lægges et Tingsted i det store Oplands Centrum. Jeg skal ikke komme ind paa, hvor mange Sogne der skal lægges til det, idet det vil

afhænge af, hvor stort Folketal man vil give dets Omraade. Men først bliver det da det Herred, som det bliver lagt i, og dernæst nogle Sogne fra andre Herreder, som blive hjulpne. Det kan jo være, det vil blive en Smule dyrere end den nuværende Ordning, det er jeg dog ikke saa sikker paa, idet det ikke er givet, at der derfor absolut behøver at være et Herredskontor mere. Man kunde tænke sig, at man ordnede det paa en noget lignende Maade som Mindretallet Klein. Skønt han havde et mindre Antal Jurisdiktioner end Fler-tallets Forslag, havde han dog en ny for vort Vedkommende. Det tror jeg ogsaa meget godt kunde lade sig gøre. Men den Slags Ting faar naturligvis være Udvalgets Sag.

Naar den ærede Minister, da han nævnede disse Ting, var stærkt inde paa, at man skulde tilstræbe Besparelse ved Hjælp af Indskrænkning i Tallet af Underretssteder, forstod jeg ham nærmest saaledes, at det gjaldt de mere tæt befolkede Egne, hvor man i Virkeligheden, enten man har flere eller færre Jurisdiktioner, dog har Kontor i den samme By; der kunde man slaa dem sammen. Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Justitsminister vil drive sit Besparelsesprincip saa vidt, at han vil sætte sig imod en Forandring derovre, selv om der skulde være Udgiftsforøgelse derved, naar det maatte siges i alle Henseender at have Ret og Billighed for sig. Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) nævnte ogsaa den uheldige Inddeling af Jurisdiktionerne, den uheldige Beliggenhed af Herredskontorerne mange Steder, og han sagde, at der vist var taget mere Hensyn til Dommernes Bekvemlighed end til Befolkningens. Jeg ved ikke, hvad Hensyn der er taget, Inddelingen er jo meget gammel, og mange Forhold have været anderledes den Gang end nu. Men en Udtalelse har jeg i det mindste for, at Embedsmændene paa de respektive Herredskontorer se paa disse Spørgsmaal som vi og mene, at det ikke alene er i vor, men ogsaa i deres egen Interesse. Jeg talte for et Par Maaneder siden med en Embedsmand paa et af de omliggende Herredskontorer, paa hvilket Kontor jeg var i Anledning af en Sag, som vedkommende Embedsmand skulde ordne. Da vi vare færdige med den, gav han sig, som naturligt er, til at tale med mig om den forventede Retsreform, som han mente vilde komme for i den tilstundende Samling. Han sagde saa: Naar nu Retsreformen kommer for, saa maa De have et